

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/160/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010673
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716010673.1

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 12. 05. 2017 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný B. V., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom V., U.Ž. XXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P 84/2014-28 zo dňa 10.06.2014, právoplatným dňa 19.06.2014 uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého M. Y., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 50,-Eur, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa B. Y., nar. XX.XX.XXXX, si túto povinnosť v A., okres C. a na iných miestach v období od 01.09.2015 do 12. 05. 2017 riadne a včas neplnil, pričom nebol poberateľom žiadnych dávok vyplácaných ÚPSVaR J., pracovisko C., nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, od 24.06.2016 do 22.08.2016 bol zamestnaný v spoločnosti ADANO, s.r.o. so sídlom Z. C. na Dohodu o pracovnej činnosti, ktorá dohoda bola ukončená z dôvodu nenastúpenia do zamestnania, následne od 24.08.2016 do 03.10.2016 a Dohodu o pracovnej činnosti u A. L. s miestnom podnikania C., avšak na výživné nezaplatil žiadnu čiastku, čím mu voči oprávnenej B. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. Č.. XX, okr. C. vznikol dlh na výživnom vo výške 900,-Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 207 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 15. 12. 2016 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/431/16/6611 obžalobu na B. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný B. V. sa na hlavné pojednávanie dňa 12. 05. 2017 nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/84/2014 zo dňa 10. 06. 2014 bol jeho maloletý syn M. Y. zverený do osobnej starostlivosti matky B. Y. a on bol zaviazaný k vyživovacej povinnosti vo výške 50,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca. Ďalej uviedol, že už v minulosti bol trestne stíhaný za neplnenie vyživovacej povinnosti a vec skončila až na súde, kde predložil šek o uhradení dlhu a tak dňa 09. 07. 2015 súd zastavil trestné stíhanie z dôvodu účinnej ľútosti. Vtedy uhradil dlžné výživné vo výške 600,- Eur a zároveň aj uhradil výživné vopred na mesiace júl a august 2015. Prvá dva mesiace od právoplatnosti rozsudku teda uhradil a vyživovaciu povinnosť si neplní od 01. 09. 2015 a ku dňu výsluchu bol dlžný na výživnom sumu 750,- Eur. V uvedenom období nebol evidovaný na úrade práce, ale od 24. 06. 2016 do 24. 08. 2016 pracoval v spoločnosti ADANO s.r.o., Z. C.Š., a následne od 24. 08. 2016 pracoval v spoločnosti A. L., so sídlom v C., ale už ani v tejto spoločnosti nepracuje, pretože bol zo zamestnania prepustený začiatkom októbra 2016. Na záver uviedol, že dlh vo výške 750,- Eur uznáva, ale nemá dostatok finančných prostriedkov na jeho uhradenie. Pokiaľ si zabezpečí financie, dlh na výživnom uhradí čo najskôr.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa B. Y., ktorá po zákonom poučení uviedla, že od 01. 09. 2015 obžalovaný neplní vôbec vyživovaciu povinnosť, nič neuhrádza včas ku 15 dňu konkrétneho mesiaca. O syna sa vôbec nezaujíma, vôbec ho nekontaktuje, od jedného roka ho vôbec nevidel. Okrem 100 Eur, ktoré uhradil po podaní obžaloby, neuhradil nič, takže ku dňu konania hlavného pojednávania evidovala svedkyňa dlh na zameškanom výživnom vo výške 900,- Eur.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/84/2014 (č.l. 18 - 19), fotokópia rodného listu (č.l. 20), správa ÚPSVaR, Sociálnej poisťovne, spoločnosti ADANO s.r.o., správa od A. L. (č.l. 21 - 42), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/30/2015 (č.l. 43), fotokópia poštového poukazu (č.l. 44), správa obce I. E. (č.l. 45), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 46), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/142/2015 (č.l. 47 - 48), trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/7/2016 (č.l. 49 - 50), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 51), fotokópia poštového poukazu (č.l. 60), rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/98/2016 (č.l. 72 - 73).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho výpoveď, ako aj výpoveď svedkyne B. Y. ako aj vzhľadom na listinné dôkazy bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného od 01. 09. 2015, pričom po podaní obžaloby uhradil na zameškanom výživnom len sumu 100,- Eur. Súd potom uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, pričom v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona musel upraviť skutkovú vetu obžaloby, a to vo vzťahu ku obdobiu neplnenia zákonnej povinnosti vyživovať iného, ktoré obdobie musel upraviť ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa. Súd taktiež upravil výšku zameškaného výživného, pričom zohľadnil aj sumu 100,- Eur, ktorú obžalovaný uhradil po podaní obžaloby.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný B. V. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Ako už bolo uvedené vyššie, každý je povinný bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery plniť svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a to minimálne vo výške 30% sumy životného minima.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa ku spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody sa tak nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje až 3 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že v minulosti sa dopustil štyroch priestupkov. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 6 krát súdne trestaný, naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/7/2016 zo dňa 29. 02. 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov s probačným dohľadom.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda pri samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného. Súd nemohol rozhodnúť o podmienenom odklade výkonu uloženého trestu, pretože tomu bránilo ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný trestný čin páchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/7/2016 zo dňa 29. 02. 2016).

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu musel zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.